



# במדינה

(המשך מעמוד 26)

יודעת מה קרה לזהב, אני לא מישפחה של לה דיקווי.

הם מספרים כי מלחי הספינה שניצלו יחד איתם הנמצאים כיום באופקים, מנעו מהם מים במשך הנסיעה ודרשו מהם לשלם תמורת כל כוס מים ששתו. כשהם מתבקשים לציין את שמות המלחים, הם נרתעים. מו מסבירה כי הם פוחדים שיגידו להם צרות. "אני לא יודע שום דבר על אחרים", היא אומרת.

"ישראל מצויין". הם מאושרים ביש"ר אל, בניגוד לוויאטנאמים אחרים אין להם כל תוכניות לחפש מולדת אחרת. טוב להם והם רוצים להישאר בארץ כאזרחים ישראלים לכל דבר. מו: "אני לא רוצה אמריקה, אני אין דודים באמריקה. אני רוצה פה בישראל מכינה ארוחה בבר קר בערב. אני עושה ארוחה ויאטנאמית טובה בשביל אנשים טובים מישראל". היא מספרת כי היא מרבה לתרגל את העברית שלה עם לקוחות המיסעדה. בע"ל, צ'ארואן, מוסיף מדי פעם מילה בעברית. הגיס, לעומת זאת, שותק ומחייך בשיניו. הוא, מכל בני המישפחה, היחידי שלא היה מסוגל לקלוט את השפה. מו גם מודעת לעובדה שאינה יכולה עדיין לעבוד במיקצוע האחות, והיא מסבירה כי הבעיה נובעת מכך שהיא עדיין אינה כותבת וקוראת היטב עברית. יש לה ספרים, וברגע שתדע לקרוא ולכתוב די הצורך, תנסה לקבל עבודה במיקצוע. גם בעלה רוצה לעבוד במיקצוע. הם מבקשים שיש שיתנו להם קצת זמן להתארגן בעיר הגדולה. יש להם תוכניות להביא לעולם ילדים צברים. בגאווה הם שולפים את תעודות-הזהות הומניות שלהם ומספרים כי הובטח להם שתוך שנה יקבלו תעודות זהות קבועות. ככל אורח מן השורה. צ'ארואן, לסיכום: "ישראל טוב, יש"ר אל מצויין, האנשים טובים אלינו."

## ראשיהמשלה

**הנוטר שהרג בלשכת שר המשטרה הועבר למקום "לא רגיש": ביתו של ראש המשטרה**

לפני חודשים אחדים נשמע קול יריה מתוך בית אגרון בירושלים, הבית בו שר כנת לשכת שר המשטרה, לשכת העתונות המשלתית, הצנזורה הצבאית. פקידים בכירים ושוטרים מיהרו לקומת הקרקע של הבית והבחינו בנוטר צבי ("צביקה")



נוטר בנדלגרין מאקדח לאקדח

בנדלגרין כשהוא אוחז באקדח השירות שלו, ועל ידו צעיר מתבוסס בדמו. חקירה שנערכה הצביעה על כך שהנוטר הותקף על-ידי אדם שהיה ידוע כחולה רוח, ירה בו והרגו מתוך התגוננות עצמית. המשטרה החליטה שלא להעמיד את בנדלגרין לדין, אך הוחלט להעביר אותו מלשכת באתר כה רגיש. השבוע התגלה הנוטר צבי בנדלגרין כשהוא הנוטר הניצב בפתח ביתו של ראש המשלה מנחם בגין ברחוב בלפור בירושלים. צביקה עצמו המבין את הגיחוך שבהעברתו מהמקום הרגיש בבית אגרון למקום ה"בלתי רגיש" בבית ראש המשלה מיהר להסביר: "הכל בסדר, כעת".

# 4 מדליות ל"כרמל מזרחי" באולימפיאדת המשקאות החריפים - לובליאנה 1977

חב' כרמל מזרחי זכתה בימים אלה את מדינת ישראל במוניטין בינלאומי מיים לאחר שמשקאותיה החריפים והיינות מתוצרתה עוטרו ב-4 מדליות זהב וב-5 מדליות כסף באולימפיאדת המשקאות החריפים - לובליאנה 1977, יוגוסלביה.

בתחרות השתתפו יצרני יין ומשקאות חריפים מ-28 מדינות, מהן ארצות בעלות תעשיית יין מפותחת כמו צרפת, איטליה, ארה"ב ואחרות.

למרות שהתחרות נערכה במדינה עימה אין לישראל קשרים דיפלומטיים, גמר חבר השופטים את ההלל על המשקאות שהציגה, "כרמל מזרחי" בתחרות. לפי החלטת חבר השופטים, בו נטלו חלק מיטב המומחים בעולם, זכו במדליות זהב המשקאות הבאים:

ברנדי 777 הוכתר בתואר, "ברנדי של זהב", ומנהלי "כרמל מזרחי" רואים במדלית הזהב שהוענקה לברנדי 777 את המדליה החשובה ביותר בה זכתה החברה. מדלית זהב זו העמידה את ה-777 בשורה הראשונה של הברנדי בעולם. ביתר מדליות הזהב זכו: - יין קברנה סובניון אדום, יין "שטו ראשון" לבן, יין קדמון מתוק.

5- מדליות הכסף זכו: גראנש רוזה, שנין בלן, אדום עתיק, יין הנשיא (שמפניה) וכרמל הוק.

מנכ"ל "כרמל מזרחי", ד"ר א. אוסטשינסקי, אמר כי הישג זה בתחרות לובליאנה העמיד את ישראל בשורה הראשונה של יצרניות המשקאות החריפים בעולם. ד"ר אוסטשינסקי הוסיף, כי משקאות "כרמל מזרחי" כבר זכו בעבר במדליות בתחרויות בינלאומיות בלונדון, טורינו וברלין, אולם ההישג הנוכחי סייע, לדבריו, להגביר עוד יותר את יצוא המשקאות החריפים מתוצרת "כרמל מזרחי" לשולחנם של אוניי הטעם ברחבי תבל.

ד"ר אוסטשינסקי רואה במדליות הזהב שהושגו בלובליאנה מתנה לראש השנה, לא רק לעובדי החברה הראויים להישג, אלא גם לכל עם ישראל הראוי ליינו טוב.

משקאות "כרמל מזרחי" מיוצאים כבר עתה ל-96 ארצות ומדינות ברחבי העולם. בשנת 1976 הסתכם יצוא המשקאות מתוצרת החברה ב-3,130,000 דולר.

**אני רואה עצמי אחראי במאה אחוז לשידור הידיעה על פעולת הקומנדו הגרמני במוגאדישו. אני יודע ששגיתי בפירסום הידיעה. בפעם הבאה אתנהג אחרת!**

מיכאל גורדוס, העיתונאי הישראלי שפירסם את הסקופ הבינלאומי על בואה של יחידת-הקומנדו הגרמנית מג'מ"פ למור גאדישו, היה האיש השנוי ביותר במחלוקת בארץ בשבוע האחרון. הידיעה הסנסציונית שפירסם היתה ידיעה עיתונאית ממדרגה ראשונה, אולם מייד לאחר התדהמה שפירסום החלו מנקרים הספקות. האומנם צריך היה לפרסם את הידיעה, ולסכן בכך את הצלחת הפעולה?

## סקופים

### בסיטונות



**ורדוס מורה** כי שגה בשידור הידיעה. למה שהביאה לו פירסום ותהיי לה. מיהו העיתונאי שתושבי ישראל התרגלו לשמוע את שמו בצירוף התואר הייחודי "קשבנו", ששמו מונק אל מרכזן של ידיעות רבות הקשורות במאורעות החשובים ביותר בעולם?

מיכאל גורדוס, המכונה מיקי, הוא צעיר בן 32, בנו של העיתונאי המנוח נתן גורדוס, מי שהיה מנהל סוכנות הידיעות הצרפתית בישראל. היה זה האב שהחל לעסוק בהאזנה לרדיו לצרכי עיתונות עוד בשנות העשרים, כשהיה כתב של עיתון בריטי במיורח אירופה. נתן גורדוס היה נכה רחוק לכיסא-גלגלים, וההאזנה האליסטית התאימה לו במיוחד.

כשהוא מתבקש להגדיר את עבודתו העיתונאית, אומר מיכאל: "לכל עיתונאי יש מקורות-מידע משלו. לעיתונאי מדיני יש מקורות במישרי ראשיהמשלה. היחיד והביטחון. לכתב לענייני מיטרה יש המודיעים שלו, ומהלכים שלו בתוך המיטרה עצמה. מקורות-המידע שלי הם מכשירי הרדיו, המצויים בדירתי והמאפיינים לי להאזין למעט לכל התנתרדיו בעולם. למשל, לשידורי ישראל אין אפשרות לשלוח כתב לארצות-ערב או למוסד קבה. אני הכתב של הרשות במקומות אלה. בעזרת המידע שאני מאזין לו ומעביר אותו מייד לשידורי ישראל".

בדירתו שבשדרות ח"ן בתל-אביב מוקף דש חדר אחד לעבודתו. תחת מכונת-הכתיבה, הנמצאת בדרך-כלל על שולחן עבודתו של כל עיתונאי נמצאים על שולחן חנו של מיקי שיבעה מקלטים, המישה רשימי-קול, שני קווי-טלפון וקו שידור ישיר לשידורי ישראל.

מיקי אהב את עבודתו. לדבריו מקיפים תדרייהרדיו עולם ומלואו. הוא קולט הכל, החל בשיחות-רדיו בינלאומיות, וכלה ב-

ת"א: בן-יהודה 58 א'  
טל' 03-282932  
חיפה: רח' ירושלים 16  
טל' 04-667348



# רעים

מכון ארצי להכרות בהנהלת דוד גל

זר ברכות ואיחולים לזוגות הצעירים שהכירו באמצעותנו ונרשמו לנישואין בחודש ספטמבר

